HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

ואיבעיא אימא. לענין לגאת כולי עלמא לא פליגי דידי חובתיה נפיק אע"ג דלא איכוון ולענין בל תוסיף פליגי לת"ק כי היכי דלענין מפיק נפיק לענין בל תוסיף נמי עבר ולרבן גמליאל אי לא מכוונין למצוה לא עבר: **ואיבעיא אימא אי סבירא ליה.** (ב) דלכ"ע שבת זמן תפילין לא לעבור ולא לגאת בעי כוונה ואיכא בל תוסיף אלא שבת לאו זמן תפילין הוא ובהא פליגי דת"ק סבר שלא בזמנו נמי אפי' בלא כוונה מצוה היא ומוקפת עמה ולרבן גמליאל שלא בזמנו ואינו מתכוין אין כאן רמז מצוה ואין כאן תוספת: **זוג א' נמי לא.** דיש כאן תוספת שמוסיף שבת על החול למצות תפילין: **ועוד הישן בשמיני בסוכה ילקה.** דמוסיף שמיני על השביעי ואנן מיתב יתבינן בשמיני בספק שביעי לכתחלה אלא שלא בזמנו בלא כוונה לאו תוספת הוא ולהכי שרינן דאי שמיני הוא לא מכוונין למצות סוכה: **מחוורתא דתנינן מעיקרא.** בשבת זמן ולאו זמן תפילין הוא (ג) קא מיפלגי: **ומאן.** תנא דשמעת ליה דאמר שבת זמן תפילין דמוקים מתני' אליבה: **ושמרת את החוקה.** בפרשת קדש לי כתיב והיא אחת מד' פרשיות של תפילין: **אלא לענין פסח.** דאיירי בה לענין מינה והאי מימים ימימה משנה לשנה דמתרגמינן מזמן לזמן. אלמא מדלא דריש ר' עקיבא האי קרא בתפילין ש"מ דס"ל לילה ושבת זמן תפילין דלא קא ממעט להו קרא: **והא דתנן.** בפ"ק דכריתות (דף ג.): הפסח והמילה. אע"פ שיש בהן כרת הוא"ל ואין בהן לאו אלא מצות עשה הן אין מביאין על שגגתן חטאת שאין חטאת באה אלא על לאו דכרת דכתיב (ויקרא ד) אשר לא תעשינה וגו': **לאו נמי איכא.** דהא כתיב ושמרת וכל שמירה אזהרת לאו היא כדר' אבין: **השמר דלאו לאו והשמר דעשה עשה.** פי' השמר שלא תעשה כן כגון השמר לך פן תכרות ברית וגו' (שמות לד) השמר לך פן תנקש וגו' (דברים יב) השמר בנגע הצרעת (שם כד) שלא יקון בהרתו. השמר דעשה כי האי דושמרת את החוקה: **מי שריכין אות.** ימים שישראל צריכין להעמיד אות על עצמן להכיר שהם מחזיקים בתורתו של הקב"ה יצאו שבתות וימים טובים שהן עצמן אות בין הקב"ה לישראל דכתיב (שמות לא) כי אות היא ביני וביניכם: **הגיעור בגילה.** שאין לו לחוש שמא יפיח בתפיליו: **רבה מניח.** ואינו כמוסיף על המצוה בלילה זמן תפילין הוא ורבנן הוא דגזור שמא יפיח כשהוא ישן: **מדלילה נת"ק זמן תפילין.** אלמא לא דריש מימים ימימה למעוטי לילות דמוקים לקרא בספק: **שבת נמי זמן תפילין הוא.** (ד) מהכא קרא גופיה ממעט שבת: **ודילמא סבירא ליה לילה זמן תפילין.** דלא דריש מימים ימימה לענין תפילין אבל שבת לאו זמן תפילין הוא ונפקא ליה מוהיה לך לאות כדנפקא ליה לר"ע לעיל דמוקי מימים ימימה לספק דלא ממעט לילה מימים וקא ממעט שבת מוהיה לך לאות: **בה כוסי.** בת שאול כדכתיב (תהלים ז) על דברי כוש בן ימיני דהיינו שאול כדאמרי' באלו מגלחין (מו"ק דף טז:): **ולא מיחו בה חכמים.** דהוי כתוספת על דברי תורה שפטרה נשים ממצות עשה שהזמן גרמה: **שלא יונה.** בן אמיתי: **שלא הזמן גרמה.** אלמא מצות תפילין כל שעה גם בלילה גם בשבת דאי מפקת חד הוי להו זמן קבוע: דר'

דילמא סבר לה כר' יוסי דאמר נשים סומכות רשות. מכאן אר"ת דמותר לנשים לברך על כל מצות עשה שהזמן גרמה אע"ג דפטורות כמו מיכל בת שאול שהיתה מסתמא גם מברכת אע"ג דר"מ ור' יהודה פליגי עליה כדאמר בסמוך קיימא לן כר' יוסי לגבי תרוויהו ואע"ג דסתם מתני' דאין מעכבין את התינוקות מלתקוע [ז] דלא כר' יוסי דמשמע הא נשים מעכבין כדאמר בסמוך אפ"ה מעשה רב דמיכל בת שאול ואשתו של יונה ועובדא דפרק אין דורשין (מגילה דף טז:) דהביאתוהו לעזרת נשים כדי לעשות להם נחת רוח ועוד הביא ראיה מהא דאמר רב יוסף בפרק המובל (ב"ק דף פז.) מעיקרא מאן דאמר לי הלכה כרבי יהודה עבידנא יומא טבא לרבנן דלא מפקדנא ועבידנא כו' ואם במקום שפטור ועושה אסור לברך אם כן אמאי קאמר דהוה

עדיל

ימים וכו' **פרט לשבתות וי"ט.** נראה דאדרש' דלאות על ידך דבסמוך קא סמיך ולכאורה אין להניח תפילין בחוה"מ אע"ל אות דאסור במלאכה בדבר שאינו אבד ועוד דחייב בסוכה בחג ובפסח אסור באכילת חמץ וכן פסקו בהלכות גדולות אבל בירושלמי (פרק אלו מגלחין הלכה ד) משמע דצריך להניח דגרס ההוא גברא דאבד תפילין אתא לקמיה דרב חננאל שדריה לקמיה לרבה בר בר חנה אמר ליה לספרא זיל הב ליה תפילך ואת כתוב לך דתנא אדם תפילין לעצמו אתא לקמיה דרב א"ל זיל כתוב ליה להדיא מתני' פליגי עליה דרב כותב אדם תפילין לעצמו אבל לאחרים לא רב פתר להניח פירוש מעמיד המשנה שלא להניח לאחר המועד אבל לצורך המועד יכול לכתוב אף לאחרים וכן עמא דבר עוד מביאין ראיה מספ"ק דבילה (דף טו.) גבי משלחין תפילין:

ושמרת את החוקה הזאת. מכאן אור"ת לאפי' בני מערבא [ח] דהוו מברכין כשהיו חולצין תפילין לשמור חוקיו היינו דוקא כשחולץ סמוך לחשיכה משום לילה לאו זמן תפילין הוא דאסא כתיב חוקה מיהו לא קי"ל הכי ואין צריך לברך אפי' חולצן משום לילה דקי"ל כר' עקיבא דאמר לא נאמרה חוקה זו אלא לענין פסח בלבד ובהקומץ רבה (מנחות דף לו.) פסקינן לילה זמן תפילין עד שעת שינה ורב אשי ורבינא מסקי התם הלכה ואין מורין כן אלא כל הלילה זמן תפילין כרבי עקיבא דשמעתין:

השמר דעשה עשה. ואפי' ר' יוחנן דאמר בהקומץ רבה (מנחות דף לו:) השמר דעשה נמי לאו הוא ולהכי המנית תפילין אחר שקיעת החמה עובר בלאו מודה הוא שאם לא הניח ביום שאינו לוקה דלענין הנחת היום השמר דעשה עשה הוא כמו לענין עשיית פסח דאמר הכא דהוי עשה משום דהוי קום עשה ודוקא לענין הנחת תפילין בגילה קאמר ר' יוחנן דלאו הוא דהוי כמו השמר בנגע הצרעת דחשיב ליה לאו בפ' אם לא הניח (שבת דף קלב:) אע"ג דכתיב לשמור ולעשות משום דפירושו לאו הוא השמר אלא תקון:

מיכל בת כושי היתה מנחת תפילין. בספיקתא [רבתי פכ"ג ט] דר' חזקיה בשם ר' אהבו אמרו אשתו של יונה הושבה מיכל בת כושי מיחו בה חכמים מה שפי' בקונטרס דאי מצות עשה שהזמן גרמה הוא היו מוחין בידה שנראה כמוסיפה אין נראה לר"י דהא ר' יהודה ליה ליה נשים סומכות רשות ושמעינן ליה בפ"ק דסוכה (דף ג:) דאמר הילני המלכה היתה יושבת בסוכה וז' בניה ומיהו יש לישב דמשום בניה היתה יושבת ולא מיחזי כבל תוסיף אי נמי משום דשמעינן ליה לרבא בפרק ראוהו ב"ד (ר"ה דף כח:) לעבור שלא בזמנו בעי כוונה ולגבי אשה דלא מיחייבא הוי כשלא בזמנו (ח) דכיון דלא מיכווני לה לא עברה אף נראה דוחק ונראה לפרש דטעמא למ"ד (ט) דלא הוי רשות משום דתפילין צריכין גוף נקי ונשים אין זריזות ליזהר ועלייה לרגל משום דמיחזי כמביאה חולין לעזרה או משום דאיית פיס בעזרה שלא לצורך ותקיעת שופר וסמיכה נמי דמעכבין למאן דלית ליה רשות לאו משום דמיחזי מוסיף אלא משום דתקיעה מלאכה דרבנן היא כדאמר בפ' כיסוי הדם (חולין דף פד:) דאין וודאה דוחה שבת וסמיכה אפי' בהקפת יד מיחזי כעבודה בקדשים:

דפטורות כמו מיכל בת שאול שהיתה מסתמא גם מברכת אע"ג דר"מ ור' יהודה פליגי עליה כדאמר בסמוך קיימא לן כר' יוסי לגבי תרוויהו ואע"ג דסתם מתני' דאין מעכבין את התינוקות מלתקוע [ז] דלא כר' יוסי דמשמע הא נשים מעכבין כדאמר בסמוך אפ"ה מעשה רב דמיכל בת שאול ואשתו של יונה ועובדא דפרק אין דורשין (מגילה דף טז:) דהביאתוהו לעזרת נשים כדי לעשות להם נחת רוח ועוד הביא ראיה מהא דאמר רב יוסף בפרק המובל (ב"ק דף פז.) מעיקרא מאן דאמר לי הלכה כרבי יהודה עבידנא יומא טבא לרבנן דלא מפקדנא ועבידנא כו' ואם במקום שפטור ועושה אסור לברך אם כן אמאי קאמר דהוה

ג) [כ"ה כת:], ב) מנחות לו:, ג) זבחים קו: כריתות ב., ד) מכות יג: שבועות ד. לו. סוטה ה. ע"ז נא: זבחים קו. מנחות לט:, ה) יומא פא. מנחות לו:, ו) מנחות לו:, ז) [זבחים יט.], ח) [כרכות מד:], ט) ועי' ירושלמי ברכות פ"ב ה"ג, י) כ"ה לג.

תורה אור השלם

1. וְשָׁמַרְתָּ אֶת הַחֻקָּה הַזֹּאת לְמוֹעֲדָהּ מִיָּמִים יָמִימָה: שמות יג י
2. וְהָיָה לְךָ לְאוֹת עַל יָדֶךָ וּלְזִכָּרוֹן בֵּין עֵינֶיךָ לְמַעַן תִּהְיֶה תּוֹרַת יְיָ בְּפִיךָ כִּי בְּיָד חֲזָקָה הוֹצִאֲךָ יְיָ מִמִּצְרָיִם: שמות יג ט

הגהות הב"ח

(א) גמ' ודילמא סבירא ליה לילה: (ב) רש"י ד"ה ואיבעיא אימא אי סבירא לן אי שמעינן דלכולי עלמא: (ג) ד"ה מחוורתא וכו' דקא מיפלגי: (ד) ד"ה שבת נמי וכו' דמהדורא קדא: (ה) תוס' ד"ה מיכל וכו' וכיון דלא מיכווונה וכו': (ו) בא"ד דטעמא למ"ד דלית ליה רשות משום:

מוסף רש"י

הישן בשמיני בסוכה. שלא לשוס מצוה, ילקה. שהרי מוסיף על מצוה ועובר משום בל תוסיף (ר"ה כח:). **אלא לענין פסח בלבד.** והכי קאמר עשה פסח משנה לשנה (מנחות לו:). **דתנן הפסח והמילה מצות עשה.** בפ"ק דכריתות דקחשיב ל"ו כריתות להתחייב עליהם חטאת, וקתני והפסח והמילה כרת שלהם על מצות עשה היא באה ואין מחייבין חטאת על שגגתה, דחטאת אינה באה אלא על לאו וכרת דכתיב (ויקרא ד) אשר לא תעשינה (זבחים קו:). **השמר דלאו לאו.** השמר דכתיב במילתא דמזהר רחמנא לא תעשה, הוי לאו גמור לנקות, כגון (דברים כד) השמר בנגע הצרעת, דמשמע שלא יקון בהרתו, וכן (שמות לד) השמר לך פן תכרות ברית וגו', אבל השמר דעשה כגון האי דמשמע שמור לעשות תפילין, עשה הוא (מנחות לו:).

עין משפט נר מצוה

ה א מיי' פ"ד מהל' תפילין הלכה י סמג עשין כב טוש"ע א"ח סי' ל סעיף ב:
ו ב מיי' וסמג שם טור ש"ע א"ח סי' לא סעיף א:
ז ג מיי' פ"א מהל' קרבן פסח הלכה א סמג עשין רכב:
ח ד מיי' פ"ז מהלכות מילה הלכה א סמג עשין כח טוש"ע י"ד סי' רס:
ט ה טוש"ע א"ח סי' לא סעיף ג בהגה"ה:

רבינו חננאל

איכא דאמרי כולי עלמא [לצאת] לא בעי כוונה ובלעבור משום בל תוסיף פליגי. תנא קמא סבר לעבור משום בל תוסיף לא בעי כוונה, ורבן גמליאל סבר אינו עובר עד שיתכוון לעבור. ואיבעיא אימא אי סבירא לן דשבת (לאו זמן תפילין ספר אחר) זמן תפילין היא [דכו"ע] לא לצאת ולא לעבור ולא בעי כוונה, והכא בלעבור שלא בזמנה פליגי. אי הכי לר' מאיר דאמר שבת לאו זמן תפילין היא, לא לצאת ולא לעבור ולא בעי כוונה, אלא אע"פ שאינו מתכוין לא לצאת ולא לעבור חייב. אפי' זוג אחד אסיר. וכן הישן בשמיני בסוכה ילקה שעובר על בסוכות תשבו שבעת ימים, והוא ישב ח', הוסיף על ד' ימים שבתורה. ואע"פ שלא נתכוון לעבור. אלא מחוורתא כדשנינן מעיקרא, ומתני' דלא כר' מאיר. מאן תנא הוא דסבר שבת זמן תפילין היא ר' עקיבא היא, דתניא ושמרת כו', עד אלא לפסח בלבד, אבל תפילין אפילו בשבתות וימים טובים. ואקשינן אלא הא דתנן בכריתות פרק א' הפסח והמילה מצות עשה הן, דלא כתיב בהו לאו, כיון דאוקמה לפרשה זו בפסח דכתיב בה ושמרת, שמירה זו לאו היא, כר' אבין א"ר אלעאי. הנה גם פסח יש בו לאו. ופרקינן ר' עקיבא סבר שמירה דלאו הוא לאו. והאי שמירה דעשה הוא. **וסבר ר' עקיבא שבת זמן תפילין. והתניא** כו'. ונתבבר כי ר' עקיב' סבר שבת לאו זמן תפילין היא, דשבת גופה אות היא. אבל לילה זמן תפילין היא, מדקאמר פרשה זו כולה בפסח נאמרה. ואתינן למשש דר' נתן הוא דסבר שבת זמן תפילין היא. מדקתני היה (נוער) [נינור] בלילה רצה חולץ רצה מניח. ש"מ דלילה זמן תפילין היא סבירא ליה. ודחינן להא דוקיא. אלא האי תנא הוא דתניא מיכל בת שאול היתה מנחת תפילין (בלילה) ולא מיחו בה חכמים. לאו משום דסברי תפילין מצות עשה שלא הזמן גרמא היא. כלומר זמנם בכל יום ואפי' בשבתות וימים טובים, לפיכך לא מיחו בה חכמים, ש"מ דשבת זמן תפילין סבירא להו. ודחינן, ודילמא חכמים סבירא להו